

Results. The application of materials and methods confirmed the effectiveness of provisional prosthetic treatment. The choice of the timing technique was established according to the clinical peculiarities and individual therapeutic indications. The objective was to evaluate the applicability, advantages and limitations of each approach in the context of provisional treatment.

Conclusions. The research confirmed the effectiveness of using G-CAM discs with wear resistance, presenting an increase in flexibility and surface hardness. Their specific gravity is identical to that of natural dentition, which allows a uniform distribution of occlusal forces. The provisional restoration becomes an active therapeutic tool, with an essential role in guiding the subsequent stages of treatment.

Keywords: provisional restoration.

TEHNICA HALL VERSUS RESTAURĂRI CONVENȚIONALE ÎN TRATAMENTUL MOLARILOR TEMPORARI

Shawdary Manar, medic stomatolog pedodont

Tighineanu Marcela, asist. univ., Catedra de stomatologie interdisciplinară și reabilitare orală, USMF „Nicolae Testemițanu”

Romaniuc Dumitru, dr. șt. med., asist. univ., Catedra de stomatologie interdisciplinară și reabilitare orală, USMF „Nicolae Testemițanu”

Fala Valeriu, dr. hab. șt. med., prof. univ., m.c. a AȘM, șef catedră, Catedra de stomatologie interdisciplinară și reabilitare orală, USMF ”Nicolae Testemițanu”

Introducere. Caria dentară reprezintă una dintre cele mai frecvente afecțiuni stomatologice la copiii de vârstă preșcolară, cu impact semnificativ asupra calității vieții și dezvoltării dento-alveolare. Tehnica Hall (TH) — o metodă minim invazivă de aplicare a coroanelor metalice prefabricate fără anestezie sau preparare dentară — câștigă tot mai mult teren în practica stomatologiei pediatrice. Restaurările convenționale (RC), bazate pe excizia completă a țesutului carios și obturarea cavitații, rămân abordarea tradițională, cu rezultate variabile la grupa de vârstă 3–5 ani, datorită cooperării limitate a pacienților mici.

Scopul lucrării. Evaluarea comparativă a eficacității clinice și a comportamentului cooperant al pacienților pentru Tehnica Hall față de restaurările convenționale în tratamentul molarilor temporari la copii cu vârste cuprinse între 3 și 5 ani.

Material și metode. Studiul clinic prospectiv a fost realizat în anul 2025 în cadrul Clinicii Stomatologice Doctor Romaniuc4Kids, pe un eșantion de 80 de copii cu vârste cuprinse între 3 și 5 ani, diagnosticați cu carii dentare la molarii temporari. Pacienții au fost repartizați aleatoriu în două loturi egale: Lotul I (n=40) — tratați prin Tehnica Hall cu coroane metalice prefabricate, și Lotul II (n=40) — tratați prin restaurări convenționale compozite. Au fost evaluate: rata de succes clinic la 6 și 12 luni, durata procedurii, nivelul de cooperare al pacientului (scala Frankl) și prezența complicațiilor postoperatorii.

Rezultate. La 12 luni de urmărire, rata de succes clinic în Lotul I (TH) a fost de 97,5%, comparativ cu 80,0% în Lotul II (RC). Durata medie a procedurii a fost semnificativ mai scurtă în grupul TH (9,2 min față de 24,7

min). Comportamentul cooperant (scoruri Frankl pozitiv/definitiv pozitiv) a fost înregistrat la 87,5% dintre pacienții din Lotul I față de 62,5% din Lotul II. Complicațiile postoperatorii (durere, inflamație, necesitatea re-tratamentului) au fost mai frecvente în Lotul II (17,5% față de 2,5% în Lotul I).

Concluzii. Tehnica Hall s-a dovedit superioară restaurărilor convenționale în tratamentul molarilor temporari la copiii de 3–5 ani, demonstrând rate mai înalte de succes clinic, durată mai scurtă a intervenției și cooperare mai bună a pacienților. Rezultatele studiului susțin implementarea Tehnicii Hall ca metodă de primă intenție în stomatologia pediatrică pentru această grupă de vârstă.

Cuvinte-cheie: Tehnica Hall, molari temporari, restaurări convenționale, stomatologie pediatrică, copii preșcolari.

HALL TECHNIQUE VERSUS CONVENTIONAL RESTORATIONS IN THE TREATMENT OF PRIMARY MOLARS

Shawdary Manar, pediatric dentist

Tighineanu Marcela, assist. professor, Department of Interdisciplinary dentistry and oral rehabilitation, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Romaniuc Dumitru, PhD, assist. prof., Department of Interdisciplinary dentistry and oral rehabilitation, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Fala Valeriu, PhD, ScD, univ. prof., Corresponding member of the ASM, Head of department, Department of Interdisciplinary dentistry and oral rehabilitation, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Background. Dental caries remains one of the most prevalent dental condition among preschool-aged children, significantly affecting quality of life and dentoalveolar development. The Hall Technique (HT) — a minimally invasive method involving the placement of preformed metal crowns without anesthesia or tooth preparation — is gaining increasing recognition in pediatric dental practice. Conventional restorations (CR), based on complete caries removal and cavity filling, remain the traditional approach, with variable outcomes in the 3–5 age group due to limited patient cooperation.

Objective of the study. Comparative evaluation of the clinical efficacy and patient cooperative behavior of the Hall Technique versus conventional restorations in the treatment of primary molars in children aged 3 to 5 years.

Material and methods. A prospective clinical study was conducted in 2025 at the Doctor Romaniuc4Kids Dental Clinic, involving 80 children aged 3 to 5 years diagnosed with carious primary molars. Patients were randomly assigned to two equal groups: Group I (n=40) treated with the Hall Technique using preformed metal crowns, and Group II (n=40) treated with conventional composite restorations. Clinical success at 6 and 12 months, procedure duration, patient cooperation (Frankl scale), and postoperative complications were assessed.

Results. At 12 months of follow-up, the clinical success rate in Group I (HT) was 97.5%, compared to 80.0% in Group II (CR). Mean procedure duration was significantly shorter in the HT group (9.2 min vs 24.7 min).

Positive/definitely positive Frankl behavior scores were recorded in 87.5% of Group I patients compared to 62.5% in Group II. Postoperative complications (pain, inflammation, retreatment need) were more frequent in Group II (17.5% vs 2.5% in Group I).

Conclusions. The Hall Technique proved superior to conventional restorations in treating primary molars in children aged 3–5 years, demonstrating higher clinical success rates, shorter procedure duration, and better patient cooperation. The study findings support the implementation of the Hall Technique as a first-line approach in pediatric dentistry for this age group.

Keywords: Hall Technique, primary molars, conventional restorations, pediatric dentistry, preschool children.

CRITERII CLINICE, FUNCȚIONALE ȘI RADIOLOGICE ÎN DIAGNOSTICUL CARIEI DENTARE PROFUNDE LA DINȚII PERMANENȚI VITALI

Siloci Sofia, studentă, Facultatea de stomatologie, USMF „Nicolae Testemițanu”

Bodrug Valentina, dr. șt. med., conf. univ., Catedra de odontologie și parodontologie „Sofia Sîrbu”, USMF „Nicolae Testemițanu”

Introducere. Diagnosticul corect al cariei dentare profunde este esențial pentru stabilirea unei conduite terapeutice conservatoare și pentru menținerea vitalității pulpare. În practica clinică, diferențierea între inflamația pulpară reversibilă și cea ireversibilă reprezintă o etapă importantă, deoarece aceasta influențează alegerea metodei de tratament și prevenirea tratamentelor endodontice inutile.

Scopul lucrării. Evaluarea criteriilor clinice, funcționale și radiologice utilizate în diagnosticul cariei dentare profunde și în aprecierea stării pulpare la dinții permanenți vitali.

Material și metode. Studiul a inclus 30 de pacienți cu vârste între 20-35 de ani diagnosticați cu carie dentară profundă la dinți permanenți vitali. Criteriile de includere au fost leziuni carioase profunde cu apropierea de camera pulpară și absența semnelor radiologice periapicale. Diagnosticul s-a bazat pe examinare clinică, teste de vitalitate pulpară și examen radiologic. Testele de vitalitate au inclus stimularea termică la rece și electroodontometria pentru evaluarea răspunsului pulpar. Examinarea radiologică s-a realizat prin radiografiile periapicale pentru evaluarea extinderii leziunii și a relației acesteia cu camera pulpară.

Rezultate. Majoritatea pacienților au prezentat sensibilitate tranzitorie la stimuli reci, fără durere spontană. Răspunsul pulpar a fost rapid și de scurtă durată după îndepărtarea stimulului, sugerând inflamație pulpară reversibilă. Valorile electroodontometriei au variat între 10 și 15–18 μ A, confirmând menținerea vitalității pulpare. Radiografiile periapicale au evidențiat o zonă extinsă de radiotransparență, situată în proximitatea camerei pulpare, fără modificări periapicale.

Concluzii. Corelarea simptomelor clinice, a testelor de vitalitate pulpară și a examenului radiologic permite evaluarea stării pulpare și diferențierea între inflamația pulpară reversibilă și cea ireversibilă, facilitând alegerea tratamentului conservator adecvat.

Cuvinte-cheie: carie dentară profundă, electroodontometrie, diagnostic radiologic, vitalitate pulpară